

[Birthe Rønn Hornbech]

vens bestemmelser siger, at man kan give opholdstilladelse tidsbegrænset med henblik på midlertidigt ophold, vil jeg gerne spørge: Er hr. Peter Duetoft så indforstået med, at det er sådan, udlændingeloven bliver brugt, når det drejer sig om dem, der får asyl fra Eksjugoslavien?

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er til hr. Peter Duetofts bemærkning om, at de stakkels flygtninge skulle stå i en forfærdelig situation hvert halve år, når de skal have forlænget deres opholdstilladelse: Jeg har en anden opfattelse af det. Jeg mener, at de flygtninge, der kommer hertil, får en sikkerhed ved at få forlænget deres opholdstilladelse for et halvt år ad gangen, i hvilket de ved, at de ikke bliver udsat for krigshandlinger, og ved, at de kan få forlænget den et halvt år mere, hvis der stadig er krigshandlinger.

Jeg synes, at det er uheldigt, at man stopper ved et bestemt antal år og siger, at nu skal de, der fik midlertidige tilladelser, pludselig have status som regulære flygtninge. Jeg mener, at det er en sikkerhed for dem, at de hvert halve år kan få forlænget opholdstilladelsen. Det synes jeg er en bedre løsning.

Bjarne Ørum (RV):

Jeg vil opdele mit indlæg i to områder, dels for at tage stilling til det fremsatte dagsordensforslag, dels for at komme med nogle bemærkninger til den skjulte dagsorden, som ikke var skjult ret længe.

Som kommunalpolitiker glædede jeg mig fantastisk til, at vi ved hjælp af forespørgslen fra hr. Helge Adam Møller og andre kunne få en redegørelse for, hvad henvendelsen af 14. december til 84 af landets kommuner har resulteret i. Det glædede jeg mig meget til.

Nu ved jeg, fordi jeg i anden forbindelse har noget med det at gøre, at vi i 1993 hver tredje dag har oprettet et asylcenter et eller andet sted i Danmark. En fantastisk indsats! Jeg har stor respekt for de folk, der har ydet det stykke arbejde, og jeg har stor respekt for, at de har gjort det på en måde, så vi stort set ikke har mærket det.

Med dette vil jeg også sige, at jeg glæder mig over at se, at 71 af kommunerne har svaret positivt tilbage. Jeg synes, at det er en fornuftig

måde, Indenrigsministeriet har grebet sagen an på ved også at tage hensyn til de storkommuner, der i forvejen har kæmpeproblemer med, jeg havde nær sagt fremmedsprogede – for det er jo det, vi kalder dem til daglig – og ved at se på en form for planlægning.

Jeg synes med andre ord, at en kæmpeopgave er løst ret så smertefrit, og det var vel den diskussion, vi skulle have haft om forespørgslen fra hr. Helge Adam Møller; men jeg skal love for, at den skjulte dagsorden ret hurtigt kom på tapetet. Det bliver jo gjort klart, når man siger, at når 71 kommuner har svaret positivt, er det, fordi de er blevet truet af en enevældig solkonge i skikkelse af en indenrigsminister. Det siger man uden at have kendskab til hverken Ludvig XIV eller til kommunernes hverdag.

Jeg synes, det er en horribel påstand; men jeg kan forstå på hr. Helge Adam Møller, at når nu tesen om kærlighedens stærke arm skal udmøntes i praksis, har politisk bodybuilding de mærkeligste former. Her skulle det bruges til at sætte kniven på struben, hvis man ikke ville makke ret; og det gør man i samme åndedrag, som man siger, at solkongen har været ude og true. Jeg ved snart ikke, hvad der er værst, men jeg kan da i hvert fald forstå det med kniven på struben.

Jeg lyttede meget til, hvad den konservative ordfører, hr. Jens Jørgensen, sagde om det fælles ansvar, om grundlæggende humanistiske opfattelser. De steder, hvor jeg arbejder med sådan noget, har jeg lært, at er man humanistisk i sin grundholdning, så hjælper man folk i nød. Man spørger ikke, hvorfor de er kommet i nød, og det er jo, som hr. Gert Petersen var inde på, det, der er rigtig menneskeligt set. Det troede jeg at ethvert folketingsmedlem skulle gøre op med sig selv, men det var jo tydeligt, at her var der tale om noget andet.

Der var faktisk tale om en holdningsændring, sagde hr. Jens Jørgensen, og jeg må indrømme, at det fik vi ganske klart at se: holdningsændringen er tydelig – i hvert fald hos De Konservative. Vi kan jo godt se, hvad der er besluttet tidligere, og vi kan vist også se, hvad der er på vej.

I stedet for at diskutere det seriøse spørgsmål, som hr. Helge Adam Møller og andre har stillet, ja, så vil man hellere føre en debat, der skal finde sted den 10. maj. Så har man jo for-